

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3786/2019
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Бурић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд, Филијала из Прокупља, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 914/18 од 20.06.2019. године, на седници одржаној 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 914/18 од 20.06.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 914/18 од 20.06.2019. године и пресуда Основног суда у Прокупљу П 1682/17 од 19.03.2018. године, у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка и предмет у том делу враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Основни суд у Прокупљу, пресудом П 1682/17 од 19.03.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао тужену да у корист тужиоца изврши уплату доприноса за ПИО надлежном Фонду ПИО, по стопи која буде важила на дан уплате, за период октобар 2012. године – октобар 2013. године, на одређене новчане месечне износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Одбио је приговор стварне ненадлежности суда (став други изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка (став трећи изреке).

Виши суд у Прокупљу, пресудом Гж 914/18 од 20.06.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу П 1682/17 од 19.03.2018. године, у ставу првом и другом изреке (став први изреке). Одбио је као

неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем наведене пресуде (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. а у вези одредбе члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), оценио да је ревизија тужиоца изузетно дозвољена, ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у побијаном делу на основу члана 408. а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Приликом доношења одлуке о трошковима поступка, првостепени суд је закључио да су доприноси за здравствено, пензијско и инвалидско осигурање садржани у новчаној накнади, те да је тужилац исте могао потраживати у поступку у којем је потраживао и новчану накнаду, због чега је у циљу економичности поступка одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепени суд је прихватио као правилну одлуку првостепеног суда, да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Међутим, овакав закључак нижестепених судова не може се прихватити као правилан, зато што је погрешно примењено материјално право, на који разлог овај суд пази и по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП, због чега је у том делу чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП је прописано, да, странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове. Одредбом члана 154. став 1. ЗПП, да, суд ће приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Одредбом члана 156. ЗПП је прописано, да, тужилац ће да накнади туженом парничне трошкове ако тужени није дао повод за тужбу и ако је признао тужбени захтев у одговору на тужбу, односно на припремном рочишту, а ако се не одржава припремно рочиште онда на главној расправи пре него што се упустио у расправљање о главној ствари.

Према томе, полазећи од успеха тужиоца у овој парници и цитираних законских одредби, погрешан је закључак нижестепених судова да свака странка сноси своје трошкове поступка у овој парници.

Економичност поступка не може бити основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, као у конкретној ситуацији, када је тужилац успео у овој парници, односно за доношење одлуке да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Како је због погрешне примене материјалног права, чињенично стање непотпуно утврђено, а које је од значаја за доношење правилне и законите одлуке о трошковима поступка, то је овај суд укинуо другостепену и првостепену пресуду у том делу и вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступајући по примедбама на које је указано овим решењем, ради правилне примене материјалног права, утврдити релевантне чињенице и донети нову, правилну и закониту одлуку о трошковима поступка.

Како су поводом ревизије тужиоца укинута другостепена и првостепена пресуда у погледу одлуке о трошковима поступка, то ће о опредељеним трошковима поступка на име састава ревизије бити одлучено у коначној одлуци, на основу одредбе члана 165. став 4. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 416. став 2. а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић